

EUROPEAN COURT OF HUMAN RIGHTS
COUR EUROPÉENNE DES DROITS DE L'HOMME

*Decizie tradusă și redactată de către Direcția agent guvernamental.
Decizia poate suferi modificări de formă.*

SECȚIA A DOUA

DECIZIE

Cererea nr. 1015/13
Yılmaz BEKTAŞ
versus Republica Moldova

Curtea Europeană a Drepturilor Omului (Secția a doua), întrunită la 22 ianuarie 2019 într-un Comitet compus din:

Julia Laffranque, *Președinte*,

Valeriu Grițco,

Stéphanie Mourou-Vikström, *judcători*,

și Hasan Bakırcı, *Grefier adjunct al Secției*,

Având în vedere cererea menționată mai sus, depusă la 12 noiembrie 2012,

Având în vedere declarația prezentată de către Guvernul respondent la 8 iunie 2018, prin care solicită Curții să radieze cererea de pe rol, precum și replica reclamantului la această declarație,

După deliberare, decide următoarele:

ÎN FAPT ȘI PROCEDURA

1. Reclamantul, dl Yılmaz Bektaş, este un cetățean turc, născut în 1973, care locuiește în Antalya.

2. Guvernul Republicii Moldova („Guvernul”) a fost reprezentat de către agentul său.

3. Guvernul Turciei, exercitând dreptul său de a interveni în baza Articolului 36 din Convenție, a fost reprezentat de către agentul său.

4. Invocând Articolul 8 din Convenție, reclamantul s-a plâns de inacțiunea autorităților moldovenești, cărora li s-a solicitat să se pronunțe cu privire la cererea lui vizând întoarcerea fiicei sale în Turcia.

5. Cererea a fost comunicată Guvernului.

ÎN DREPT

6. Reclamantul a susținut că în anul 2009 a depus o cerere prin care solicita întoarcerea în Turcia a fiicei sale, care pe atunci avea vârsta de 3 ani. El s-a plâns că autoritățile moldovene sesizate cu această solicitare nu s-au pronunțat cu celeritate asupra acestei chestiuni și nu au dispus întoarcerea copilului, ceea ce ar fi încălcat prevederile Convenției de la Haga din 25 octombrie 1980 asupra aspectelor civile ale răpirii internaționale de copii. Astfel, el a considerat că Statul respondent nu și-a îndeplinit obligațiile pozitive care îi revin în conformitate cu Articolul 8 din Convenție. De asemenea, el a invocat dificultăți în comunicarea cu fiica lui, în special din cauza faptului că ea nu vorbește limba turcă.

7. După eșuarea încercărilor de soluționare amiabilă, printr-o scrisoare din 8 iunie 2018, Guvernul moldovean a informat Curtea că intenționa să formuleze o declarație unilaterală în vederea soluționării problemei invocate în cerere. De asemenea, acesta a invitat Curtea să radieze cererea de pe rol, în conformitate cu Articolul 37 din Convenție.

Declarația prevedea următoarele:

„Guvernul recunoaște că a avut loc o încălcare a dreptului reclamantului la respectarea vieții sale de familie, garantat de Articolul 8 din Convenție, [cu privire la circumstanțele] comunicat[e] de către Curte la 15 decembrie 2015 în această cauză.

(...)

În același timp, (...), Guvernul propune suma de 8000 (opt mii) de euro în calitate de satisfacție echitabilă, care va acoperi orice prejudiciu material și moral suferit, inclusiv costuri și cheltuieli.

Guvernul declară că această sumă va fi convertită în lei moldovenești la rata de schimb aplicabilă la data plății și că va fi scutită de orice taxe care ar putea fi prevăzute. Aceasta va fi plătită în termen de trei luni de la data notificării deciziei adoptate de către Curte în baza Articolului 37 § 1 din Convenție. În cazul neachitării acestei sume în perioada menționată, Guvernul se obligă să achite o dobândă simplă, de la expirarea perioadei respective până la decontarea efectivă a sumei în cauză, la o rată egală cu rata dobânzii facilității de împrumut marginal practică de către Banca Centrală Europeană, majorată cu trei puncte procentuale. Plata va constitui soluționarea definitivă a cauzei și a oricăror altor pretenții care ar putea apărea din circumstanțele prezentei cauze.

(...)

În concluzie, Guvernul invită Curtea să radieze această cerere de pe rol, în conformitate cu Articolul 37 § 1 c) din Convenție.”

8. Printr-o scrisoare din 9 iulie 2018, reclamantul a indicat că nu era satisfăcut de termenii declarației unilaterale, deoarece suma propusă era prea mică. El a menționat, printre altele, că s-a recăsătorit și că avea alți trei copii din această nouă căsătorie.

9. În observațiile sale din 2 octombrie 2018, Guvernul turc a acceptat poziția părților, potrivit căreia a avut loc o încălcare a Articolului 8 din Convenție în cazul reclamantului. Totodată, acesta a salutat recunoașterea

încălării de către Guvernul respondent și angajamentul acestuia de a-i oferi un remediu reclamantului.

10. Curtea reiterează că, în conformitate cu Articolul 37 din Convenție, aceasta poate decide radierea de pe rol a unei cereri în orice stadiu al procedurii, atunci când circumstanțele conduc la una din concluziile specificate la literele (a), (b) sau (c) din paragraful 1 al acestui Articol. Articolul 37 § 1 c) îi permite, în special, să radieze o cauză de pe rol, dacă:

„din orice alt motiv constat de Curte, continuarea examinării cererii nu se mai justifică”.

11. De asemenea, Curtea reamintește că, în anumite circumstanțe, ea poate radia o cerere de pe rol în conformitate cu Articolul 37 § 1 c) în baza unei declarații unilaterale a Guvernului respondent, chiar dacă reclamantul dorește ca examinarea cauzei să continue.

12. În acest sens, Curtea a examinat declarația în lumina principiilor consacrate în jurisprudența sa, în special în hotărârea *Tahsin Acar (Tahsin Acar v. Turcia* (obiecții preliminare) [MC], nr. 26307/95, §§ 75-77, CEDO 2003-VI; *WAZA Sp. z o.o. v. Polonia* (dec.), nr. 11602/02, 26 iunie 2007; și *Sulwińska v. Polonia* (dec.), nr. 28953/03, 18 septembrie 2007).

13. Curtea a stabilit într-un anumit număr de cauze referitoare la răpirile internaționale de copii practica sa cu privire la plângerile ce țin de încălcarea dreptului la respectarea vieții de familie (a se vedea, spre exemplu, *Iosub Caras v. România*, nr. 7198/04, §§ 32-40, 27 iulie 2006; *Neulinger și Shuruk v. Elveția* [MC], nr. 41615/07, §§ 131-140, CEDO 2010; *X v. Letonia* [MC], nr. 27853/09, §§ 92-108, CEDO 2013; *Blaga v. România*, nr. 54443/10, §§ 64-91, 1 iulie 2014; *G.S. v. Georgia*, nr. 2361/13, §§ 41-67, 21 iulie 2015; *R.S. v. Polonia*, nr. 63777/09, §§ 53-73, 21 iulie 2015; și *K.J. v. Polonia*, nr. 30813/14, §§ 51-75, 1 martie 2016).

14. În acest caz, Curtea notează că în anul 2009 copilul a venit în Republica Moldova, la vârsta de 3 ani, că de atunci a locuit acolo fără întrerupere și că, aparent, nu vorbește limba turcă. În aceste condiții, ea nu este convinsă că întoarcerea copilului în Turcia ar fi în interesul său superior (a se compara cu *Neulinger și Shuruk*, citată mai sus, § 147-151; *R.S.*, citată mai sus, § 74; și *K.J.*, citată mai sus, § 76).

15. Ținând cont de acest lucru și având în vedere natura concesiilor prevăzute în declarația Guvernului, precum și valoarea compensației propuse – care este conformă cu sumele acordate în cauze similare (a se compara cu *Tocarenco v. Republica Moldova*, nr. 769/13, § 78, 4 noiembrie 2014, și *N.P. v. Republica Moldova*, nr. 58455/13, § 90, 6 octombrie 2015) – Curtea consideră că nu mai este justificată continuarea examinării cererii (Articolul 37 § 1 c)).

16. În plus, în lumina tuturor considerațiilor de mai sus, în special având în vedere jurisprudența sa clară și bogată la acest subiect, Curtea consideră că

respectarea drepturilor omului garantate prin Convenție și prin Protocoalele sale nu impune continuarea examinării cererii (Articolul 37 § 1 *in fine*).

17. În cele din urmă, Curtea accentuează că, în cazul în care Guvernul nu respectă termenii declarației sale unilaterale, cererea ar putea fi reînscrisă pe rol, în conformitate cu Articolul 37 § 2 din Convenție (*Josipović v. Serbia* (dec.), nr. 18369/07, 4 martie 2008).

Prin urmare, cererea trebuie radiată de pe rol.

Din aceste motive, Curtea, în unanimitate,

Ia act de termenii declarației Guvernului respondent vizând Articolul 8 din Convenție și de modalitățile de asigurare a respectării angajamentelor asumate;

Decide să radieze cererea de pe rol, în conformitate cu Articolul 37 § 1 c) din Convenție.

Întocmită în limba franceză și notificată în scris la 14 februarie 2019.

Hasan Bakırcı
Grefier adjunct

Julia Laffranque
Președinte